

Ressò

Octubre 14

seguirlasenda.blogspot.com.es

Els avis i les àvies, pilars fonamentals a la família

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Vellesa madura

El temari d'enguany de Vida Creixent, des del primer mes del curs fins a l'últim del mateix ens planteja un repte personal concret a tots i que respon a la qüestió o interpel·lació: **“la nostra vellesa ja tendeix cap a la maduresa?”**. Al llarg dels temes del curs podrem interrogar-nos; aquest mes podem buscar i reflexionar en exemples de persones grans que surten a la Bíblia i que han seguit aquest camí.

Josep, l'espòs de Maria i – prescindint de la possible edat que tingués – segons sant Mateu, el veu com un “home just”, com un home bo. Nosaltres en la mesura que posem anys i experiència hem d'intentar posar bondat, bones obres. Es tracta d'una persona recta i aquesta actitud queda marcada per la confiança en el Senyor que guia la seva vida.

Elisabet, la mare de Joan Baptista, manifesta quan rep, a casa seva, a la mare del seu Senyor – molt més jove que ella, i les dues embarassades -, la seva fe i la seva confiança en Déu. Malgrat les aparences: “Déu ha visitat el seu poble”.

L'ancià **Simeó**, just i pietós, vinculat al temple i amb l'esperança que veurà la salvació de Déu, li queda clar que es fa realitat en aquell infant que te al braços, i que el porta a exclamar, impulsat per l'Esperit Sant, aquest càntic que nosaltres podem resar i proclamar freqüentment: **Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble.**

Resumint, caminem cap a la maduresa, fent un esforç permanent de fidelitat al seguiment del Senyor i acompanyats per la pregària, com a signe de la presència de Jesucrist. Enriquem la vellesa amb la maduració personal i cristiana.

Mn. Miquel Bada – consiliari diocesa

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d'17:00 a 19:00h

Text de la fotografia de portada: El avis s'han convertit en el eix fonamental del sosteniment econòmic de moltes famílies (sendasenior.com)

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Sant tornem-hi!

Tornem a començar un nou curs. Després d'unes merescudes vacances, carregades les piles, encetem un nou temps. *"Heus aquí que tot ho faig nou!"* ens diu l'autor del llibre de l'Apocalipsi. Val a dir que aquest llibre, contràriament al que molts pensen, no ens parla de la fi dels temps. Apocalipsi vol dir "revelació". Què ens pot dir Déu en el nostre temps? Què ens vol dir en la nostra vida? Què ens pot dir al nostre moviment de Vida Creixent en començar aquest nou curs? Déu sempre és nou, Déu ho fa tot nou. Tampoc nosaltres som ben bé els mateixos que fa un any... Noves experiències, noves vivències, noves persones en les nostres vides, algunes que ja no hi son... Diu el Papa Francesc en la seva encíclica *Evangelii Gaudium*, "l'alegria de l'evangeli": *"...Crist fa sempre nous als seus fidels, encara que siguin ancians"* i, citant al profeta Isaïes, continua dient: *"els renovarà de vigor, pujaran amb ales com l'àliga, correran sense fatigar-se i caminaran sense cansar-se"* (Is 40, 31) i segueix: *"Ell és sempre font constant de novetat..."* Bé, no sé si això que diu Isaïes es pot complir en tots el casos però una cosa és certa: encetem un temps nou i val la pena enganxar-s'hi, millor encara, cal saber escoltar. Un altra profeta, Ezequiel, ens diu: *"estigues atent, obre bé els ulls i para l'orella al que et diré"* (Ez 44, 5)

Enguany comencem, com fem cada any, un nou temari. Deixem el monogràfic sobre el Regne de Déu que

tant magníficament ens va fer el Pare Roma i comencem una nova línia: *"De la vellesa a la Bellesa"* elaborat pel Pare Bernabé Dalmau, monjo de Montserrat. El títol ja és força suggerent. Un temari diferent i un tarannà també divers en relació al del curs passat. Potser caldrà preparar-ho millor. El Pare Bernabé no ens parlarà directament de fragments de la Bíblia com ho feia el Pare Roma. La seva exposició és més conceptual, més genèrica, més teològica. Serà de gran importància no perdre's les trobades de formació que ofereix el moviment un cop al mes. Caldrà que els animadors coneguim i tinguin present les idees fonamentals de cada tema per tal de "treure'n tot el suc" en els grups. Una nova línia, un nou esforç, unes noves "revelacions". Val a dir que des de la direcció de Vida Creixent ens sentim molt contents que d'altres grups, encara que no siguin del nostre moviment, segueixin el nostre temari. Som un moviment d'Església i volem estar al seu servei i al de les comunitats. Aprofiteu-lo també vosaltres!

Doncs, som-hi! Acabaré citant-vos un altra cop l'Apocalipsi, per tal que us adoneu que, efectivament, és un llibre que no va de la fi del món. Son paraules que l'autor adreça a les set esglésies: *"qui tingui orelles que escolti què diu l'Esperit a les comunitats..."* (Ap 2, 11.17.20; 3, 6.13.21) I nosaltres podríem afegir: "a les comunitats i als moviments..."

Xavier Moretó Navarro, vice-conciliari

Amb el poble de Catalunya

www.radioberga.cat

Molts fidels de la diòcesi de Solsona seguïu amb interès els esdeveniments socials i polítics que està vivint el nostre país. Us vàreu sorprendre per l'anunci de la data i la pregunta d'una consulta per al 9-N. Vau seguir amb atenció la petició del permís al Congrés dels Diputats per fer-la i la negativa subsegüent; i espereu amb curiositat o us prepareu amb il·lusió per a la manifestació d'aquesta propera Diada.

Hi ha qui considera que l'Església no ha de parlar sobre aquest tema, però el papa Francesc ho va fer en una entrevista el passat mes de juny. Va parlar obertament dels processos d'independència, distingint entre les emancipacions i les secessions. Va identificar el procés català com un intent de secessió i va evitar

qualificar-lo moralment, tot i esmentar les condicions en les quals un procés d'aquest tipus seria obvi i just.

Per això, he considerat que, per la meua banda, des de la doctrina social de l'Església, necessitava dir una paraula adreçada a tots els fidels de la diòcesi sobre la qüestió clau que tenim plantejada: Tenim dret o no a decidir el nostre futur?

La doctrina catòlica sobre el dret a l'autodeterminació dels pobles i de les nacions és clara. El papa sant Joan Pau II, davant l'assemblea de la ONU, va afirmar sobre la nació: «El seu dret a l'existència és certament el pressupost dels altres drets [...]: ningú, ja que [...] pot pensar legítimament que una nació

Col·laboracions

no sigui digna d'existir. [...]. aquest dret fonamental a l'existència no exigeix necessàriament una sobirania estatal [...]. Però a condició que hi hagi un clima d'autèntica llibertat, garantida per l'exercici de l'autodeterminació dels pobles».

Catalunya compleix els elements que la doctrina social de l'Església indica sobre la realitat de la nació: cultura, llengua i història. Només cal llegir els discursos del papa sant Joan Pau II a l'ONU, a la Unesco, als joves de Tòquio i al cos diplomàtic en el Nadal de 1982.

Els bisbes de Catalunya solemnement reconèixer la nostra identitat nacional en el document «Arrels cristianes de Catalunya»: «Els pobles que, com el cas de Catalunya, tenen consciència de la seva història anterior a la formació de l'Estat, i mantenen, juntament amb aquesta consciència, una cultura i una llengua pròpies [...], guarden viva la convicció que no provenen de la divisió administrativa d'un Estat-Nació [...]. Aquesta consciència de ser una realitat nacional prèvia [...] és el que dona sentit nacional al nostre país ». Amb motiu del 25 aniversari d'aquella carta pastoral conjunta, els actuals bisbes de Catalunya ens adherim a aquesta convicció en el document «Al Servei del nostre poble».

El poble de Catalunya està convençut que som una nació. així ho afirma el preàmbul de l'Estatut d'Autonomia de 2006: «El Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de

la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació d'una manera àmpliament majoritària». I, de fet, tot i que, en els últims tres segles, són molts els episodis històrics en què s'ha intentat eliminar o limitar la seva identitat nacional, aquest poble no ha deixat de defensar-la, i, avui més que mai, vol exercir els drets que li corresponen.

Així, quan s'afirma que Catalunya no té dret a la autodeterminació i que seria il·legal la consulta del 9-N, s'està utilitzant la llei per impedir un dret fonamental que és anterior i superior al ordenament jurídic vigent. La Constitució de 1978 hauria d'aplicar de tal manera que fes possible que les nacions que formen Espanya puguin decidir lliurement el seu futur.

Des del meu nomenament com a bisbe de Solsona, he intentat acompanyar com a pastor. Per això, tampoc m'he callat sobre aquesta qüestió, defensant tant la llibertat de l'Església respecte a qualsevol posicionament polític com la legitimitat moral del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya. Us demano, per tant, que no romangueu aliens a aquest procés i, amb esperit democràtic i pacífic, trieu amb tranquil·litat de consciència aquella opció davant la consulta que cregueu millor per al bé de Catalunya.

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Article extret del web www.esglesiaplural.org a l'enllaç: <http://www.esglesiaplural.org/amb-el-poble-de-catalunya-carta-dels-bisbes-novell-als-fidels-de-solsona/>

Acta 77ena Reunió Interdiocesana del dia 16 de setembre de 2014

Varen participar totes les diòcesis, alguns coordinadors per motius familiars no van poder estar-hi presents i van estar representats per membres de la coordinadora.

En el bisbat de Girona hi ha relleu del consiliari. Estem molt agraïts per la seva dedicació, estimació i amistat a Mn. Ramon Oller per la quinzena d'anys dedicats a Vida Creixent, el trobarem a faltar. El nou consiliari és Mn. Josep

Puig Bofill, rector de Calella de la Costa i arxiprest del Maresme, benvingut.

També en el bisbat de Solsona ha hagut relleu de consiliari. Mn. Josep Torres ha fet un gran servei al Moviment durant molts anys amb una feina callada però molt efectiva. Per motius de salut Mons. Novell ha nomenat consiliari diocesà a Mn. Miquel Venque, jubilat i adscrit a la parròquia de Cervera. També li donem la benvinguda.

Col·laboracions

Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia.

El temari del nou curs 2014-2015 del P. Bernabé Dalmau “De la vellesa a la Bellesa” ja estan impreses la versió en català i la versió en castellà. S’han fet 3.700 exemplars en català i 1.300 en castellà.

El temari del curs 2015-2016 sobre la gent gran i la família avui, tenim l’esborrany i la comissió d’Estudis començarà a treballar per adequar-lo a la metodologia de Vida Creixent.

Per el curs 2016-2017 està preparant un temari l’arquebisbe de Tarragona Mons. Jaume Pujol. Li estem molt agraïts per la seva estimació i col·laboració.

Es va comentar el Pleno Nacional al Escorial del mes de juny. Les propostes que es van treballar i els acords que es van prendre per els propers dos anys. Trobada interdiocesana a Montserrat, es va parlar i comentar pros i contres per millorar els serveis de cara a tota la gent gran que hi participa.

Varem comentar la propera Trobada a Vic del dia 13 de maig. La coordinadora Montserrat Font va presentar tota la feina feta, reunions amb el Bisbat, amb l’Ajuntament, menús, desplaçaments, cartells, difusió. Hi ha preparada una entrevista amb el bisbe Mons. Romà Casanova per anar delimitant les necessitats derivades de la trobada a la catedral i la seva participació en tots els actes de la Trobada.

Varem celebrar l’àngelus i després d’un petit descans vam estar molt atents a la conferència que el pare Bernabé Dalmau, autor del temari d’aquest curs. Ens va explicar l’idea i desenvolupament del text partint del títol: “De la vellesa a la Bellesa”. Va ser detallada, didàctica i enriquidora per a tots nosaltres. Farà diverses conferències als bisbats que li han proposat.

A continuació l’Eucaristia concelebrada per els consiliaris presents i presidida per Mn. Joan Serrabassa. Després un dinar de germanor i amistat per després fer-nos la fotografia que ens recordi aquest dia i els qui hi van participar.

A la tarda les diòcesis varen explicar les problemàtiques sobre com va el moviment i les preocupacions per animar als grups i per aconseguir noves incorporacions. Dels comentaris va sortir la preocupació per la situació dels grups i dels animadors i es va proposar parlar-ne en la propera reunió del dia 13 de gener, juntament amb la preparació de la Trobada a Vic.

Si alguna diòcesi vol proposar un tema per a l’ordre del dia de la propera reunió, que ens ho faci arribar amb un mínim de 15 dies abans, per poder incloure-la a l’informació que se envia a cada diòcesi.

Sergi Òliba
Coordinador interdiocesà

Regeneracionisme

Sempre que es dóna una desfeta col·lectiva emergeix, de nou, el mite del regeneracionisme

Hi ha veus a favor del regeneracionisme polític i social, però cal recordar que el regeneracionisme no és nou. Emergeix cíclicament en la història. Sempre que es dóna una desfeta col·lectiva, una caiguda en l'abisme de la corrupció, de les males pràctiques, de la desconfiança sistemàtica envers el sistema i els seus representants, emergeix, de nou, el mite del regeneracionisme.

Alguns van més enllà i condemnen el sistema en la seva totalitat i no reclamen noves actituds i nous valors, sinó la revolució, el canvi de paradigma i tot el que comporta. En el substrat de tota revolució hi ha un somni, una utopia, un horitzó i, per tant, una esperança. Hi ha un segment rellevant de ciutadans, joves i no tan joves, que consideren que el sistema polític, social i econòmic de què ens hem dotat està corcat, senzillament, esgotat i rebenat. Els qui s'ubiquen en aquesta tessitura acostumen a dibuixar un horitzó bell i pacífic, equitatiu i fraternal i, d'aquesta manera, justifiquen les accions del present com a mitjans necessaris per assolir l'Ítaca desitjada. Hi ha forces polítiques, dins del sistema, que miren de canalitzar aquesta pulsio revolucionària que en cap cas neix per generació espontània, sinó que és el producte d'una crisi de confiança sense precedents que té arguments de pes.

Altres aposten pel regeneracionisme, pel canvi d'actituds i de valors, per la transparència, per la rendició de comptes, pel control dels òrgans de poder polític, social i econòmic, per un salt qualitatiu de la democràcia, però sense abandonar el sistema que ens acull. Els primers són revolucionaris, els segons són regeneracionistes. Els primers pequen, fàcilment, d'optimisme antropològic, perquè apunten vers un horitzó que solament està en la imaginació humana i que mai no s'ha concretat històricament en cap règim. Els segons tenen el gran problema de la causa eficient. ¿Qui pot regenerar la societat? ¿Qui té autoritat moral per regenerar-la? ¿Com ha de començar aquesta regeneració?

Els cíncics se'n riuen, de la regeneració. Els messiànics consideren que són petites modificacions que no afecten el conjunt. La regeneració política difícilment la poden fer els líders polítics actuals. Han perdut tota credibilitat. Alguns han fet mèrits per perdre-la, altres són víctimes del desprestigi del gremi. Només cal veure la qualificació que els ciutadans donen als polítics que lideren formacions polítiques per copsar la desconfiança absoluta. ¿Qui, doncs, ha de portar endavant el somni de la regeneració? Talents nous, persones que provenen del món empresarial, del món cultural, del món universitari,

Col·laboracions

de l'univers de les ONG que tenen credibilitat i són dignes de confiança en el seu microcosmos.

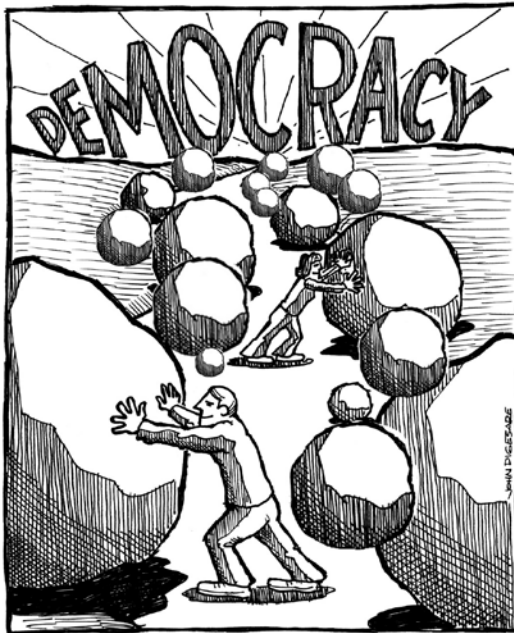
El cost, però, de transitar de l'esfera micro a l'esfera macro és molt alt. Aquesta transició només és possible si hi ha vertadera vocació de servei al país i al bé comú. L'impulsor de regeneracionisme fàcilment serà fiscalitzat, vituperat, criticat i escarnit abans d'haver obert la boca. Haurà de sortir de la zona de confort en la qual està instal·lat i acostumar-se a rebre per tots els costats. Aquesta dimensió d'entrega i de sacrifici és absolutament necessària perquè sigui una realitat el regeneracionisme. Tindrà l'oposició de les velles glòries del sistema que veuran en ell algú incòmode que ve a robar-los

cotes de poder i de protagonisme, però també tindrà el sarcasme dels cínicus que el beneiran per davant, però el bescantaran per darrere.

Necessitem, urgentment, una regeneració integral de la societat, de la vida política i econòmica. Solament si és efectiva serà possible aturar aquesta pulsio revolucionària que creix a cada minut i que no sabem cap a on ens conduirà. En qualsevol cas, cal estar atents a les lliçons que ens dóna la història.

Francesc Torralba Rosello

*Article extret del web [elpuntavui.cat](http://www.elpuntavui.cat)
a l'enllaç: [http://www.elpuntavui.cat/
mal/article/7-vista/8-articles/773238-
regeneracionisme.html](http://www.elpuntavui.cat/mal/article/7-vista/8-articles/773238-regeneracionisme.html)*

John Dingesare

El paper dels avis en la família

Un amic m'explicava que en morir el seu pare va quedar sorprès de com els seus fills comentaven positivament, amb una barreja d'admiració i respecte, les coses de l'avi: com treballava, el que arribava saber, el seu sentit de l'humor, ...

I és que els avis, les àvies, tenen una influència educativa molt important sobre els seus nets.

És veritat que, en gran part, el que això sigui així depèn de com els pares parlen dels avis i de com els respecten davant dels fills. Però, a més d'això, també deu ser la manera d'exposar i mostrar els valors: més serena, més delicada, més pacient, sense imposar, sense neguits, sense nerviosismes o urgències, que el fet de no estar en la primera fila educativa ho permet.

Els pares haurien de ser conscients d'això, per aprofitar aquest cabdal de transmissió de valors que poden ser els avis.

Els avis per la seva part, haurien de tenir presents algunes actituds especialment importants: Reforçar sempre els criteris educatius dels pares sense establir, en cap moment, discrepàncies. No fer o dir res que pugui deteriorar la imatge dels pares.

Poden ser grans narradors d'històries. Històries de la seva vida d'amor i sacrifici, o simplement de contes inventats, o no, en els quals poden fer sortir valors positius, virtuts heroiques ... mostrant, sense imposar, un estil de vida amb valors.

La casa dels avis estarà sempre oberta per als seus nets, la qual cosa, no vol dir que també s'exigeixin algunes normes de convivència de les quals els pares no s'han de desentendre pel fet de no estar a casa seva.

Però, avui, malauradament a causa de la crisi que es pateix, s'ha instal·lat un nou component a la major part de la classe mitjana i pobre: **la falta de treball**. Això fa que més d'un 26 % de treballadors hagin quedat sense feina, sense ingressos i sense pis. Molts d'ells viuen en família a casa dels seus pares (els avis) i tots sobreviuen amb la pensió de jubilació dels avis.

Molts ciutadans opinen que sense l'ajuda incansable de molts avis i àvies, l'actual model de societat no s'aguantaria.

Veiem que les persones grans tenen un paper vital en aquest nostre temps.

Narcís

Part d'aquest escrit està tret d'internet

Las miradas de Jesús

5. A los cuatro primeros discípulos (Mt 4,18-22).

Cuando Jesús inició su vida pública, sintió la necesidad de buscar unos colaboradores para conformar su, “gabinete” de predicación, del Reino. Y lo hizo a ojo: los vio, los encontró idóneos y los llamo. Junto al mar de Galilea, vio a dos hermanos, Pedro y Andrés, y más tarde, a otros dos, Santiago y Juan. Pues bien a los cuatro los llamó de la misma manera y los cuatro respondieron de idéntico modo. Jesús les dijo: “Venid conmigo y os haré pescadores de hombres”. y añade el evangelista: «y ellos al instante, dejando las redes, le siguieron».

Supongo que Jesús les dirigió una primera mirada de observación, de tanteo y adivinó la bondad, honradez y lealtad de aquellos cuatro pescadores; y no me cabe la menor duda de que ellos captaron y comprendieron el mensaje, perfectamente legible, de los ojos del Maestro. Lo hace patente la prontitud decidida de su respuesta: “y ellos al instante, dejando las redes, le siguieron, Jesús, entonces, volvía a mirarlos con complacencia y agradecimiento.

Yo no sé si valoramos suficientemente el poder de la mirada de Jesús, que, con sólo unas pocas palabras, es capaz de cambiar radicalmente el rumbo de la vida de cuatro hombres generosos. Su medio de subsistencia no era otro que la barca, las redes y los pocos peces que capturaban a diario. Pues bien, ellos, dejando todo este bagaje, y también a su familia, esto es, dejándolo todo, le siguieron... La escena empezó con una mirada.

Señor: ¡Qué difícil “dejarlo todo”! Yo quiero seguirte de verdad, colaborando contigo y con mis hermanos en la construcción del Reino, trabajar por tu causa y hasta desprenderme de ciertos “defectillos” que desdoran mi condición de discípulo. Pero despojarme de todo... Comprendo que no es mucho lo que me pides, o lo que yo pueda darte. Pero es que me pides todo... Tampoco la barca y las redes representaban una gran fortuna, pero constituían el modo de subsistir de aquellos cuatro pescadores...

También yo tengo mi modo de “subsistir”, de “ir tirando” en mi itinerario de cristiano... Esta misma tarde voy a desprenderme de todo lo que me estorba: lo meteré en una bolsa y lo arrojaré con decisión al contenedor de la basura que hay debajo de mi casa... Es su sitio.

Pedro María Zalbide Zaballa
Consiliario nacional de Vida Ascendente

Agenda 2014

Octubre

Dijous 2: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema II – MODELS BÍBLICS DE VELLESA MADURA.

Dissabte 25: MATÍ : ASSEMBLEA DIOCESANA.

Obert a tothom, animadors, grups, simpatitzants, amics. A la parròquia de Sant Isidor, carrer comte d'Urgell 178, entre Provença i Mallorca, línia 5 del metro parada Clínic. A les 10.15 acolliment, Assemblea. Conferència a càrrec del monjo de Montserrat pare Bernabé Dalmau sobre el tema del curs, "De la vellesa a la Bellesa", és l'autor. Eucaristia i entrega de diplomes. Un petit refrigeri i comiat.

Novembre

Dijous 6: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – VELLESA I ACCEPTACIÓ DE SI MATEIX.

Desembre

Dijous 11: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – QUÈ EN FEM DEL PASSAT, DELS PROPIS LÍMITS, DE LA SOLITUD?

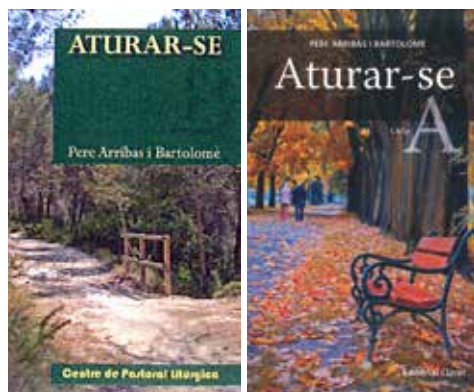
A continuació celebració del Nadal.

2015

Gener

Dijous 8: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema V – UNA ETAPA DE DESPRENIMENT.

Aquests llibres, són un recull de "reflexions", dels Evangeli de Sant Marc, any litúrgic B, i de sant Mateu, any litúrgic A. Del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a divendres en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN